

liggende Lovforslag, ses det, at den Sammenligning imellem dem, som man har opstillet, ikke passer, thi Væresoprejsning gives kun, naar der er skaffet Garanti for, at den Mand, der har gjort sig skyldig i et forbryderisk Forhold, senere har ført en saadan Vandel, at han maa siges, uanset at han har forset sig imod Loven, i moralsk Henseende at staa lige-
 saa høit som hans Medborgere. Dette Lovforslag derimod gjør ingen Forskjel; men skulde man kunne anstille en Sammenligning, maatte Forholdet være saaledes, at de, der have modtaget Fattigunderstøttelse, atter skulde kunne opnåa politisk Bølgret under de samme Bilkkaar, under hvilke Væresoprejsning bliver med-
 delt. Det ærede Medlem, der sidder ved Siden af mig, (Kofod) udtalte, at iblandt dem, der havde nydt Fattigunderstøttelse, var der vistnok en hel Del, som ved egen Brøde var bragt ind paa denne Vej, men om Andre gjaldt dette ikke, og dertil kan jeg fuldkommen samstemme; men Lovforslaget gjør, som sagt, ingen Forskjel. Jeg tror derfor ikke, at Væresoprejsningsloven er skiftet til, at man dermed kan sammenligne det foreliggende Lovforslag, men kun skiftet til at vise, at naar man vil gennemføre den Tanke, som er nedlagt i det foreliggende Lovforslag, til dens yderste Konsekvenser, da maa man ogsaa give Slip paa den Distinktion, som Loven om Væresoprejsning har opstillet, man maatte da sige, at Alle de, der have forbrudt sig imod Loven, efter en vis Tids Forløb atter skulde stedes til Udøvelse af politiske Rettigheder. Det er blevet sagt — og det er sandt, tror jeg — at de umiddelbare praktiske Virkninger af denne Lov ikke ville være store, idet det ikke er noget stort Antal, som, efter at have været i det Tilfælde at modtage Fattigunderstøttelse, have i 5 paa hinanden følgende Aar bestaaet ved deres egen Kraft. Imidlertid kan det ganske vist tænkes, at en Person i 5 paa hinanden følgende Aar ikke har været nødsaget til at ty til det offentlige Fattigvæsen, uden at dog egen Kraft har været fornøden dertil, idet han mulligen har modtaget en Aary, i er sætter ham ud over alle pekuniære Bøvseligheder. Alligevel erkjender jeg, som sagt, at de umiddelbare praktiske Virkninger ikke ville være store. Derimod tror

jeg, at middelbart vilde en saadan Lov have en mindre heldig Indflydelse. I saa Henseende er det vist, at en stor Del af vore Medborgere ullykkeligvis lever under saadanne Forhold, at der af dem kræves de allerførste Anstrengelser for at bestaa ved egen Hjælp, men det er klart, at denne Følelse svækkes, naar man forlader den nuværende Lovgivning og bestemmer, at modtagen Fattigunderstøttelse ingen Indflydelse skal have paa politiske Rettigheder. Det behøver vistnok ikke nærmere Eftervisning, at enhver Bestemmelse, der borttager den Spore, som Befolkningen nu har til at bestræbe sig for at bestaa ved egen Hjælp, vil bewirke, at Folk lettere ty til Fattigvæsenet, og at den ogsaa vil medføre en Forøgelse af Fattighynden og af de Statter, som staa i Forbindelse dermed. Det er saaledes efter min Mening den egentlige Side af Lovforslaget, ikke at det umiddelbart vil have Indflydelse paa at forøge Bølgermassen, men at det vil udvise den Karakter, som vort politiske Liv nu har, nemlig at det hører til den Afhængighed og Selvstændighed, der fordrer af en Bølg, at han har bestaaet ved egen Kraft, en Grundfætning, der ikke alene finder sin Anvendelse med Hensyn til modtagen Fattigunderstøttelse, men ogsaa i andre Tilfælde; saaledes kan i f. Ex. den, hvis Bø er under Opbud eller Fallitbehandling, ikke under saadanne Forhold udøve politiske Rettigheder. Men dette er efter min Mening dog mindre væsentligt end den egentlige Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig at imødekomme de socialistiske Tendenser, som ogsaa have begyndt at være sig i vore Røvsteder (Modsigelse). Ja, det kan vel være, at Dhr. have Ret i, at det ikke er Tanken i Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved dette Punkt; men jeg vil da sige, at Lovforslaget er fremkommet i et Dieblit, hvor disse Røvesser meget stærkt gjøre sig gjældende, og at det gaar ud paa at tilfredsstille en Del af de Fordringer, der ere fremkomne fra socialistisk Side. Disse Fordringer gaa imidlertid videre og ville paa ingen Maade blive fyldestgjorte ved det, der her er kommet frem; tværtimod vil dette kun blive betragtet som en Afdragsbetaling paa de yderligere Fordrin-